

Kl. 18:41

Vivi Kier (KF):

Jeg undrer mig lidt over indgangsvinklen til det her om fejl. Og jeg må sige, at ja, desværre sker der fejl, for hvor der er mennesker, sker der desværre også fejl. Jeg tror, at fejlene nogle gange sker, fordi det ikke er så enkel og gennemskuelig en lovgivning, vi har. Og igen: Det er det, jeg synes er rigtig vigtigt at lægge vægt på. Jeg mener ikke, at vi med det her vil få en kommission, som kan pege på 17.000 andre steder, hvor man kunne gøre noget, jeg mener, at det er vigtigt, at vi sætter ind målrettet og konkret. Og jeg kan jo høre på fru Meta Fuglsang, at hun har nogle konkrete bud på, hvad det er, og så havde det jo været mere rimeligt, om man havde stillet forslag om det frem for om, at der skal nedsættes en kommission til at sidde i 2 år, hvor det egentlig er hip som hap, hvad de kigger på, for det er ligegyldigt, bare de kigger på noget. Det er egentlig sådan, jeg læser det her beslutningsforslag.

Kl. 18:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Kl. 18:42

(Ordfører for forslagsstillerne)**Line Barfod (EL):**

Jeg vil gerne takke for debatten og takke for opbakningen til, at vi så afholder en ny høring.

Som jeg har sagt under debatten, er beslutningsforslaget blevet til på baggrund af en fælles høring for Retsudvalget og Socialudvalget, hvor der fremkom en lang række forslag fra de organisationer, der deltog. Det er de forslag, der indgår her. Når de er stillet som forslag om en kommission og ikke som et beslutningsforslag, er det netop, fordi vi mener, at det er vigtigt, at man gennemarbejder det grundigt, fordi det er store, vigtige problemer, og fordi vi mener, at retssikkerhed faktisk er noget, der skal tages meget alvorligt.

Derfor skal man altså gå ind og se på og overveje både fordele og ulemper i forhold til de her forskellige muligheder, og derefter kan man se på, hvad af det, kommissionen kommer med, vi så vil bruge i Folketinget til at lave lovgivning på baggrund af og til at tage initiativer på baggrund af. Det synes vi er lidt mere seriøst, end at vi går ind og laver et beslutningsforslag, som så jo alligevel ville blive stemt ned af regeringen og Dansk Folkeparti. Vi synes, det er bedre at få lavet et ordentligt stykke arbejde.

Jeg skal i øvrigt huske at hilse fra den radikale ordfører, fru Marianne Jelved, der jo er medforslagsstiller, og som varmt støtter forslaget, men som desværre ikke kunne være til stede.

Så vil jeg gerne fortælle et eksempel på en sag, som er en af grundene til, at jeg mener, at det er så vigtigt, at vi får set på retssikkerheden på det sociale område. Det er Benny Gerhard, som har flere her sikkert jævnligt får mails fra, som har været i foretræde i Socialudvalget, som har deltaget i adskillige konferencer og høringer omkring problemer med retssikkerheden på det sociale område. Han var cykelrytter og blev en dag kørt ned af en bil og blev lammet fra brystet og nedefter og sad i kørestol og fik derfor bevilget handicaphjælpere døgnet rundt.

Men han var meget optaget af at komme i gang igen og trænedes og trænedes og fik trænet så meget, at hvis hjælperne satte ham op på en cykel, kunne han cykle af sted på cyklen, men han kunne ikke selv komme op på den, og han kunne ikke selv komme ned fra cyklen. Når han ikke sad på cyklen, var han nødt til at sidde i kørestol. Men kommunen så altså, at han kørte på en cykel, og det sendte de så besked om til lægekonsulenten, og lægekonsulenten vurderede, at han ikke længere havde behov for at have handicaphjælp døgnet rundt, men kunne nøjes med 37 timer om ugen, med det resultat at han en stor del af døgnets timer måtte sidde i en lænestol med en hårtørrer, for han var ikke i stand til selv at gå på toiletet. Det var altså for koldt, når han var kommet til at tisse i bukserne, så han måtte have en hårtørrer til at tørre sig med.

Efterhånden kunne han jo ikke holde til det, så han tog lån i sit hus og brugte hele den erstatning, han havde fået for ulykken, til selv privat at hyre hjælpere og kørte samtidig en sag mod kommunen. Det tog lang tid. Det var meget, meget hårdt op igennem retssystemet, men han endte med at få medhold i, at han skulle have fuld handicaphjælp igen. Men han fik ingen erstatning for de år, hvor han ikke havde haft det.

Alle de lån, han havde taget i huset, som han ikke var i stand til at betale af på, kunne han ikke få nogen erstatning for, og der var absolut ingen hjælp nogen som helst steder fra. Der var ikke noget system, der gik ind og hjalp med at oplyse sagerne. Der var ikke noget system, der gik ind og hjalp med at finde ud af, om det var ham, der havde ret, eller det var kommunen, der havde ret. Det er altså et godt eksempel på, at det halter med retssikkerheden på det her område, og at der er brug for at se på, hvad vi gør, for